

Következik

MÁRCIUS 28.

szombat 9.30 és 11 h

CSOKIMATINÉ/3

Debussy mescképei

karmester és műsorvezető: Dubóczky Gerőczy
Télház! Minden hely elkelt. A koncertek előtti
helyszíni jegyvásárlásra nincs lehetőség!

ÁPRILIS 21.

kedd 19.30 h

VASZY/6

Obermann völgyében

szólista: Fecjérvári Zoltán – zongora
vezényel: Dubóczky Gerőczy

Figyelem!

BÓNUSZ-KONCERTEK

a Vaszy- és a Fricsay-bérletsorozat
tulajdonosai számára a Dómban

2026. MÁJUS 5-6.

kedd-szerda (választható!), 19.30 órai kezdettel

J. S. Bach: h-moll mise

közreműködők: Gyüdi Eszter – szoprán, Balogh Eszter – mezzoszoprán,
Mezősi Zoltán – tenor, Csérményi Zsombor – basszus, Vaszy Viktor Kórus
vezényel: Gyüdi Sándor

Koncertjeinkre jegyek válthatók online a jegymester.hu oldalon,
személyesen a Filharmónia szegedi jegyirodájában (Klauzál tér 7.,
az iroda nyitvatartásáról kérjük tájékozódni a Filharmónia
honlapján!), vagy koncert előtt egy órával a helyszínen.

Keressék műsorfüzetünket a 2025/2026-os évad bérletes
koncertajánlatával a Filharmónia szegedi jegyirodájában
vagy a Korzó Zeneházban!

SZEGEDI SZIMFONIKUS ZENEKAR

H-6720 Szeged, Széchenyi tér 9.

Tel./Fax: 62/420-256, 426-102 és 20/250-2624

Web: www.symph-szeged.hu

E-mail: orch@symph-szeged.hu

Igazgató: Gyüdi Sándor

FILHARMÓNIA MAGYARORSZÁG

– SZEGEDI IRODA

H-6720 Szeged, Klauzál tér 7.

Telefon: 62/425-260, 30/913-0307

Nemzeti
Kulturális
Alap

Végvár

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

NOVOTEL SZEGED

PLUS GRATIS

Kövessen minket
a facebookon is!

Made in England

**SZEGEDI
SZIMFONIKUS
ZENEKAR**

**Találkozunk a zenében!
2025/26**

2026. MÁRCIUS 24.

kedd 19.30 h, Szegedi Nemzeti Színház
FRICSAY/5

Made in England

■ **B. Britten: Négy tengeri közteték**
a Peter Grimes c. operából

■ **R. Vaughan Williams:**
Tubaverseny

■ **F. Bridge: A tenger**

■ **E. Elgar: Enigma-variációk**

szólista: Atyimó Ferenc – tuba

vezényel: Gyüdi Sándor

Az angol klasszikus zene presztízse – talán a kontinens zenei hagyományainak erőteljesebb történelmi jelenléte miatt – mindmáig elmarad az olasz, német vagy francia repertoár mögött, noha értékei semmi sem csekélyebbek. A 20. század angol zeneszerzői – köztük Frank Bridge, Ralph Vaughan Williams, Edward Elgar és Benjamin Britten – sajátos hangon, a nemzeti hagyomány és a modernitás egyensúlyát megteremtve alkottak maradandó, mélyen kifejező zenekari kompozíciókat. „Made in England” – e koncertprogramunkban a gazdag és sokszínű angol örökség néhány ritkán játszott remekművét adjuk elő.

Benjamin Britten (1913–1976) 1945-ös remekműve, a **Peter Grimes** nemcsak a brit opera újjászületését jelentette, hanem a tenger és az emberi lélek kapcsolatainak egyik legmélyebb zenei ábrázolását is. A **Négy tengeri közteték** az opera hat zenekari részlete közül kiemelt négy tétel, ebben a formában a koncertterem kedvelt darabja. Az első tétel, a *Hajnal*, a tengerparti reggel rideg, sós levegőjét festi le: a fuola és a hegedűk éles vijjogása felett a rézfúvósok mély morajlása jelzi a víz megállíthatatlan erejét. A tétel szerkezete a statikusság és a mozgás ellentétére épül. Második tétele, a *Vasárnap reggel* a suffolki partok templomi harangjait és a napfény csillogását idézi, a zene látszólag vidám, de a háttérben ott lüktet egyfajta feszültség, ami Grimes társadalmi kirekesztettségére utal: mindenki ünnepel, kivéve őt. A harmadik tétel – a *Holdfény* – a tenger éjszakai, baljós nyugalomát és a főhős, Grimes belső magányát vetíti előre, a tenger itt nem ellenség, hanem a végtelen csend tükre. A sorozatot a *Vihar* zárja, amely nem csupán egy természeti jelenség leírása, hanem a kiközösített halász lelkeben dúló elemi erejű pusztítás szimbóluma. Érdekessége, hogy a vihar közepén megjelenik egy széles, lírai téma – ez Grimes vágya a békére –, melyet azonban a visszatérő káosz könnyörtelenül elsöpör.

Ralph Vaughan Williams (1872–1958) 81 éves korában, 1954-ben írta meg **f-moll Tubaversenyt**, mellyel valószínűleg forradalmat indított el: ez volt az első jelentős versenymű erre a méltatlanul háttérbe szorított hangszere. A zeneszerző zsenialitása abban rejlik, hogy nem viccként vagy nehézkes kísérőhangszerként kezeli a tubát, hanem megmutatja annak lírai, sőt akrobatikus oldalát is. A zeneszerző felismerte, hogy a tuba nemcsak „morgásra” képes, hanem az emberi hanghoz hasonló éneklő minőségre is.

A nyitó *Preludio* tétel egy határozott, menetelő téma köré épül, ahol a tuba fűrgesége rögtön rácsafol a sztereotípiákra. A kadencia lehetőséget ad a szólótának, hogy bebizonyítsa: a tuba képes virtuóz figurációkra is. A középső, *Romanza* tétel a mű szíve: itt a hangszer éneklő, sötét tónusú és megindítóan érzelmes arca mutatkozik meg. A zenekari kíséret finom szövete kiemeli a hangszer egyedi színezetét. A záró *Rondo alla Tedesca* egy német tánc, a Ländler stílusában íródott, játékos, táncos finálé, amely próbára teszi a szólista technikai tudását és ritmikai precizitását, bizonyítva, hogy a tuba a legkifinomultabb zenei párbeszédekre is képes.

Frank Bridge (1879–1941) Benjamin Britten tanára volt. 1911-ben komponált **A tenger** (The Sea) című szvitje az angol impresszionizmus egyik ékköve, mely hidat képez a romantika és a modernizmus között. A mű négy tételén keresztül a tenger ezerarcú természetét ismerhetjük meg. A nyitó *Seascape* (Tengerkép) tétel a nyílt víz fenséges látványát és a hullámok ringását festi le pasztellszínekkel. A hangszerezés dús, de áttetsző, emlékeztet Debussy tengerábrázolásaira, de ízig-vérig angol melódiákkal. A *Sea-foam* (Tengerhab) egy könnyed, scherzo-szerű tétel, ahol a hangszerek játéka a sziklákon megtörő víz permetét imitálja. A harmadik egység, a *Moonlight* (Holdfény) a ciklus legköltőibb része; a nyugodt vízfelületen megcsillanó éjszakai fények nosztalgikus és békés hangulatot árasztanak. A fények játéka szinte hipnotikus hatást kelt. A záró *Storm* (Vihar) azonban kíméletlenül zúzza szét ezt az idillt: Bridge mesteri módon használja a nagyzenekar teljes apparátusát, hogy érzékeltesse a természet féltelen és félelmetes erejét, mitikus mélységét, mielőtt a mű végén visszatérne a nyitótétel békésebb témájára, hogy emlékeztessen bennünket a természet örök körforgására.

A hangversenyt a brit zene egyik legnépszerűbb és legrejtélyesebb alkotása, **Edward Elgar** (1857–1934) 1899-ben komponált **Enigma-variációk** című műve zárja. A mű alapötlete egy véletlen improvizációból született, amelyből Elgar végül tizenegy variációt bontott ki, mindegyiket egy-egy barátjának vagy ismerősének dedikálva (monogramokkal jelölve őket). A címben szereplő rejtély (Enigma) kettős: egyrészt a barátok személyisége rejlik a zenei karakterekben, másrészt Elgar állítása szerint létezik egy rejtett fő téma, amely sosem hangzik el, de minden variáció alapját képezi. A tételek között találunk légies, kecses nőalakokat (C.A.E. – Elgar felesége), humoros portrékat (G.R.S. – egy barát és annak folyóba esett bulldogja), és zaklatottabb egyéniségeket is. A sorozat csúcspontja a kilencedik variáció, a Nimrod, amely a zeneirodalom egyik legszebb, legnemesebb adagiója, a mély barátság és tisztelet emlékműve. A mű a grandiózus tizennegyedik variációval, a szerző önarcképével zárul, amely diadalmasan és magabiztosan foglalja össze az egész ciklust. Egy nagyszabású, diadalmas tétel, amelyben korábbi variációk témái is visszatérnek, szerves egységbe foglalva a teljes baráti kört és az életművet.

Atyimó Ferenc Hódmezővásárhelyen született 1991-ben. A tuba iránti szeretete már kisgyermekkorában kialakult. A Szegedi Konzervatóriumban Nagy Zsolt tanítványa volt, alapidomáját Budapesten a Zeneakadémián szerezte 2014-ben, majd a salzburgi Mozarteumban tanult Andreas Martin Hofmeirnél. Tanári működését 2017-ben Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyében kezdte. Jelenleg a Vántus István Katolikus Zeneművészeti Szakgimnáziumban és a Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti Karán oktat, 2021 őszétől a Szegedi Szimfonikus Zenekar szólamvezető tubaművésze. Hódmezővásárhelyen művészeti díjban részesült, a Szegedi Szimfonikus Zenekarban a 2023/24-es koncertszezón végén Az évad zenekari művésze díjat kapta.

Gyüdi Sándor Szekszárdon született, Pécsen nevelkedett, gyermekkorában gordonkázni, később énekelni tanult. A szegedi egyetem matematika–fizika szakán végzett, de egyetemi éveit során tevékenységét egyre inkább a zene töltötte ki, és végleg a zenei pálya, ezen belül a dirigálás mellett döntött, ezért tanulmányait a Zeneakadémián folytatta. Diplomájának megszerzésekor, 1988-ban a Szegedi Nemzeti Színház karigazgató-karmestere lett, és átvette a városi oratóriumkórus, a Vaszy Viktor Kórus vezetését. Az 1989/90-es évtől operaelőadások karmestere; repertoárja mára a teljes operairodalmat átfogja. Koncertjeinek műsora a barokktól a kortárszenéig terjed. A vezető magyar zenekarok mellett német, olasz, spanyol, portugál, román, szerb, albán, norvég, svéd, izraeli, koreai és mexikói együtteseknél vendégszerepelt. 1999-ben nevezték ki a zenekar igazgató-karnagyává, azóta folyamatosan – beleértve a 2008-tól 2018-ig terjedő időszakot, amikor a Szegedi Nemzeti Színház főigazgatója volt – vezető karmestere a város nagy múltú zenekarának. Munkásságát elismerések övezték, többek között Artisjus díjak (1986, 2004, 2010, 2022), Vaszy Viktor-díj (1996), Szeged Kultúrájáért díj (2001), Szegedért Emlékérem (2004), Liszt-díj (2006), Gregor József-díj (2007), a Magyar Érdemrend lovagkeresztje (2014), a Lengyel Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje (2016).